

ikke er tilstrækkelig dokumentation for EU's indførelse af mindstepriser for laks, der kommer fra Norge, Færøerne og Chile.

Vi eksporterer jo store mængder laks til det europæiske marked, og en ophævelse af foranstaltningerne vil også være til fordel for forbrugere, så vi ønsker, at foranstaltningerne kan ophøre så hurtigt som muligt. I praksis vil det ske ved, at foranstaltninger automatisk bortfalder efter 3 måneder, da der hverken er kvalificeret flertal for en fortsættelse eller et ophør af de indførte foranstaltninger.

Hvad angår den atlantiskandiske sild er det meget beklageligt, at det endnu ikke er lykkedes at indgå en international aftale mellem Norge, Rusland, EU, Island og Færøerne, som kan sikre en bæredygtig flerårig forvaltning af fiskeriet.

Danmark og Norge har jo tætte relationer på fiskeriområdet, og det er dybt beklageligt, at den norske boykot af landinger i EU især skader den danske sildeforarbejdningsindustri, som er afhængig af tilførsler af norske sild og normaliserende markedsforhold.

Men det er altså Kommissionen, som har forhandlingskompetencen for EU. Danmark har presset hårdt og kraftigt på for at få Kommissionen til at udfolde alle bestræbelser på at sikre en flerårig aftale, der kan løse konflikten om atlantiskandiske sild, og som et alternativ til en international aftale ja, der har Danmark også presset på for, at EU skulle indgå en bilateral aftale med Norge med et flerårigt perspektiv.

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Jeg vil høre, om ikke ministeren kan bekræfte, at vi her har at gøre med politiske aftaler. Altså, mindsteprisen på laks er politisk, og nordmændene jubler, for de har ellers ikke tidligere været konkurrencedygtige, når det drejer sig om forarbejdning af laks. Det har danskerne til gengæld været, men når mindsteprisen er der, så gør det altså, at det kan svare sig at lave forarbejdningen i Norge i stedet for, så det er politisk bestemt.

Hvad vil ministeren helt præcist gøre for at få den mindstepris væk? Det kan godt være, at man vil beskytte andre EU-lande, men det virker modsat, og i øvrigt er det nordmænd, der ejer store dele af både den skotske og irske laks, som man forsøger at beskytte.

Kl. 14.05

Så vil jeg også gerne høre, om ministeren er enig i, at sildeboykotten også er politisk bestemt,

og at den også skal løses politisk. De to ting er det utrolig vigtigt at kigge på.

Så er der selvfølgelig hele fiskeriets generelle krise, og jeg synes, det er vigtigt, at regeringen erkender, at i stedet for at lave delaftaler, så skal der laves en samlet aftale med nordmændene, hvor vi kan få løst det hele, i stedet for at de enkeltvis kommer og splitter det hele ad.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg siger tak for den opbakning også til linjen om, at vi skal køre stramt. Ja, det skal vi både over for Norge, og det skal vi sådan set også i EU, for det er korrekt, at vi ligesom er ramt på to fronter.

Hvis vi kigger på laksen, så er det rigtigt, at Danmark er meget, meget opmærksom på, at hvis man går ind og laver det, som man har gjort nu, så betyder det, at vi får meget svært ved at konkurrere, og at der vil være andre lande – nu bliver Norge nævnt, der kunne også nævnes andre lande – der har nemmere ved at konkurrere.

Altså at sige, om noget er politisk bestemt, er jo selvfølgelig svært, men det er rigtigt, at det er Kommissionen. Sagen er den, at vi har indbragt det for Rådet, hvilket betyder, at den ordning kun kan løbe i 3 måneder, medmindre der er et kvalificeret flertal for den eller et kvalificeret flertal imod den, og det er vores klare holdning, at der vil være et endda massivt, tror vi, blokerende mindretal. Så derfor vil den bortfalde efter 3 måneder.

Bjarne Laustsen (S):

Tak endnu en gang for svaret.

Når det er vigtigt for mig at få pointeret, om ministeren er enig i, at det er politisk, så er det jo, fordi man har drøftet både i Danmark og Norge, om det er Sildelaget i Norge, der uden om politikerne har besluttet, at de ikke vil lande sild i Skagen, i Hirtshals og andre steder. Men ministeren er altså nu enig i, at det er et politisk spørgsmål, og derfor er det også regeringens ansvar, at det her bliver løst.

Jeg synes simpelt hen, at man skal prøve at finde nogle partnere i de andre EU-lande, der får den der mindstepris væk. Det er jo et system, der hører sovjettiden til, at man har mindstepriser og den slags ting.

Jeg tror på, og jeg vil gerne høre, om ministeren ikke er enig i det, at den danske industri kan klare sig, fordi den er dygtig konkurrencemæssigt, og derfor er det til ugunst at have mindstepriser, som det er skruet sammen her.